

Raamattulentosarja
SANASTA TIEN LÖYTÄÄ
Sievissä joulukuulla 2014
www.sanaveli.com
veli.tuomi@gmail.com

68. Raamattuluento: Uskonvanhurskaus

Alkurukous

Aluksi

Edellisellä luennolla käsitelimme lainvanhurskautta. Moni totinen kristitty on joutunut ensin kulkemaan tätä, lain tietä, ennen kuin uupuneena on lähtenyt etsimään apua ahdinkoonsa. Apu on lähellä kun väsynyt on tajunnut, että omavoimainen tie johtaa tuhoon. Lähellä on ollut koko ajan elämään vievä tie, uskonvanhurskauden tie. Tällöin on moni väsähtänyt erämaakristitty kokenut löytämisen riemun, kun on voinut jättää oman suoritusmaailmansa ja on uskaltanut uskon ja armon tielle. Tästä uudesta ja elävästä tiestä puhumme nyt, tällä luennolla.

Sanon apostoli Paavalin sanoin: ”*ja minä tiedän, että tullessani teidän tykönne tulen Kristuksen täydellinen siunaus mukani.*” (Room. 15:29). Aamen.

Uusi tie

Jumala on Pojassaan avannut meille uuden, ihanan tien hänen luokseen, hänen kaikkeinpyhimpäänsä. Se tie on Kristuksen vanhurskaus; Jeesuksen Kristuksen lunastustyöllä meille valmistettu ja avattu. Jeesuksen veren kautta saamme pääsyn aina Jumalan pyhyteen asti. Näin Raamattu tästä tiestä opettaa: ”*Koska meillä siis, veljet, on luja luottamus siihen, että meillä Jeesuksen veren kautta on pääsy kaikkeinpyhimpään, jonka pääsyn hän on vihkinyt meille uudeksi ja eläväksi tieksi, joka käy esiripun, se on hänen lihansa, kautta, ja koska meillä on "suuri pappi, Jumalan huoneen haltija", niin käykäämme esiin totisella sydämellä, täydessä uskon varmuudessa, sydän vihmottuna puhtaaksi pahasta omastatunnosta ja ruumis puhtaalla vedellä pestynä; pysykäämme järkähtämättä toivon tunnustuksessa, sillä hän, joka antoi lupauksen, on uskollinen; ja valvokaamme toinen toistamme rohkaisuksi toisillemme rakkauteen ja hyviin tekoihin...*” (Hepr.10:19–24).

Meillä, tämän uuden tien löytäjillä, on täysi varmuus, täysi pelastus ja täysi lupaus iankaikkisesta elämästä. Sydän vihmotaan siinä puhtaaksi pahasta omastatunnosta. Kaikki sydämen syytökset, pimeyden valtojen ja maailman syytteet, uppoavat Karitsan vereen. On tullut täydellinen vapaus lain kirouksesta ja sen uhkailuista. Ruumis on pesty puhtaaksi kasteen vedellä ja sydämen on puhdistanut vihmontaveri. Tämä uusi tie, Karitsan veren tie, ilmoitetaan ilman lakia. Laki ei saa syyttää enää armontien kulkijaa, sillä Jeesus on sen täyttänyt kerta kaikkiaan. Tämä suunnattoman suuri pelastus on otettava vain uskolla vastaan. Tällä tiellä meidän tulee pysyä ja rohkaista toisiamme rakkauteen ja moniin hyviin tekoihin, ilman lain vaatimusta.

Apostoli Paavali kirjoittaa vielä: ”Lupaus ja usko kuuluvat yhteen sitä varten, että kaikki olisi armoa” (Room. 4:16). Tämä tie, uskonvanhurskauden tie, saa meidät katselemaan Kristuksen ihmeellistä vanhurskautta. Se vanhurskaus peittää kaikki meidän syntikurjuutemme. Syntimme on kerta kaikkiaan pois otettu ja haudattu armon suunnattoman suureen ja syvään mereen. Tämä, kertakaikkinen pelastus, antaa meille täydellisyyden Jumalan edessä. ”Sillä hän on yhdellä ainoalla uhrilla ainiaaksi tehnyt täydellisiksi ne, jotka pyhitetään” (Hepr. 10:14).

Kukaan ei voi siis syyttää enää Jumalan valittuja? Sana sen sanoo: ”Kuka voi syyttää Jumalan valittuja? Jumala - mutta hän julistaa vanhurskaaksi! Kuka voi tuomita kadotukseen? Kristus - mutta hän on kuollut meidän tähtemme, ja enemmänkin: hänet on herätetty kuolleista, hän istuu Jumalan oikealla puolella ja rukoilee meidän puolestamme!” (Room. 8:33,34).

Täydellinen vanhurskaus on annettu meille kertakaikkisena taivaasta! Iloitse siis sinäkin, lain ja synnin murjoma sielu! Usko tämän antaa.

Uskonvanhurskaus

Puhumme lisää uskonvanhurskaudesta ja siitä, mitä se on. Mitä siitä Paavali opettaa? Seuraavassa on jo täysin tyhjentävä vastaus käsiteltävään asiaan:

Vanhurskaus

Mutta nyt Jumalan vanhurskaus, josta laki ja profeetat todistavat, on ilmoitettu ilman lakia, se Jumalan vanhurskaus, joka uskon kautta Jeesukseen Kristukseen tulee kaikkiin ja kaikille, jotka uskovat; sillä ei ole yhtään erotusta. Sillä kaikki ovat syntiä tehneet ja ovat Jumalan kirkkautta vailla ja saavat lahjaksi vanhurskauden hänen armostaan sen lunastuksen kautta, joka on Kristuksessa Jeesuksessa, jonka Jumala on asettanut armoistuimeksi uskon kautta hänen vereensä, osoittaaksensa vanhurskauttaan, koska hän oli jättänyt rankaisematta ennen tehdyt synnit jumalallisessa kärsivällisyydessään, osoittaaksensa vanhurskauttaan nykyajassa, sitä, että hän itse on vanhurskas ja vanhurskauttaa sen, jolla on usko Jeesukseen. Missä siis on kerskaaminen? Se on suljettu pois. Minkä lain kautta? Tekojenko lain? Ei, vaan uskon lain kautta. Niin päätämme siis, että ihminen vanhurskautetaan uskon kautta, ilman lain tekoja.” (Room.3:21–28).

Siinä oli mukana pitkä virke, mutta pyrimme sitä selvittämään ja avaamaan selkokielelle.

Jumalan vanhurskaus on ilmoitettu siis ilman lain mukanaoloa. Sen saavat osakseen kaikki jotka uskovat Jeesukseen. Koska kaikki ihmiset ovat syntisiä ja tekevät vain syntiä, tarvitaan sellainen vanhurskaus, joka ilmoitetaan synnistä välittämättä. Kun Jumalan laki nostetaan syrjään ja sivuutetaan, ei ole syntiäkään, koska laki näyttää synnin olemassaolon. Niinpä uskonvanhurskaus saadaan täydellisenä lahjana. Sitä sanotaankin usein lahjavanhurskaudeksi. Uskonvanhurskaus perustuu Kristukseen täydelliseen lunastustyöhön ristillä. Kristuksen risti on Jumalan armoistuin. Sieltä vuotaa vanhurskaus jokaiselle, jolla on usko Kristuksen uhrivereen. Kun uskomme Kristukseen, uskomme luetaan meille vanhurskaudeksi ilman yhtäkään lain vaatimaa tekoa.

Jatkamme Paavalin opetusta. Puhumme Aabrahamista, joka on meille esimerkkinä uskonvanhurskauden vaikutuksesta.

Aabrahamin esimerkki

”Mitä me siis sanomme esi-isämme Aabrahamin saavuttaneen lihan mukaan? Sillä jos Aabraham on teoista vanhurskautettu, on hänellä kerskaamista, mutta ei Jumalan edessä. Sillä mitä Raamattu sanoo? ”Aabraham uskoi Jumalaa, ja se luettiin hänelle vanhurskaudeksi”. Mutta töitä tekeville ei lueta palkkaa armosta, vaan ansiosta, mutta joka ei töitä tee, vaan uskoo häneen, joka vanhurskauttaa jumalattoman, sille luetaan hänen uskonsa vanhurskaudeksi; niin kuin myös Daavid ylistää autuaaksi sitä ihmistä, jolle Jumala lukee vanhurskauden ilman tekoja: ”Autuaat ne, joiden rikokset ovat anteeksi annetut ja joiden synnit ovat peitetty! Autuas se mies, jolle Herra ei lue syntiä!” (Room. 4:1-8).

Aabrahamille luettiin hänen uskonsa vanhurskaudeksi; niin meillekin, kun uskomme häneen, joka vanhurskauttaa jumalattoman. Syntejämme ei enää kirjata ylös; niistä ei pidetä kirjaa. Tämä kuu-

lostaa niin mahdottomalta asialta, että aina joku palaa takaisin tuttuihin lain määräämiin tekoihin – varmuuden vuoksi - ja tuleeekin kirotuksi täydellisyyden sijaan. Töitä tekeväälle ei lueta palkkaa armosta, vaan ansioista, mutta jotka eivät koskaan riitä tyydyttämään Jumalan pyhää tahtoa.

Vielä Aabrahamista: *”Mutta ei ainoastaan hänen tähtensä ole kirjoitettu, että se hänelle luettiin, vaan myös meidän tähtemme, joille se on luettava, kun uskomme häneen, joka kuolleista herätti Jeesuksen, meidän Herramme, joka on alttiiksi annettu meidän rikostemme tähden ja kuolleista herätetty meidän vanhurskauttamisemme tähden.”* (Room. 4:23–25).

Meidän syntimme Kristus vei ruumissaan ristinpuulle ja maksoi ne kuolemallaan täydellisesti, täydestä hinnasta. Kun Herramme nousi kuolleista, hän teki sen vanhurskauttamisemme tähden. Olemme nyt saaneet ristinveren ansion tähden syntimme anteeksi ja meidät on julistettu vanhurskaiksi Kristuksen ylösnousemuksen perusteella. Uskon kautta tulemme näistä osallisiksi. Ja taas Paavali jatkaa:

Varmuus pelastuksesta

Koska me siis olemme uskosta vanhurskaiksi tulleet, niin meillä on rauha Jumalan kanssa meidän Herramme Jeesuksen Kristuksen kautta, jonka kautta myös olemme uskossa saaneet pääsyn tähän armoon, jossa me nyt olemme, ja meidän kerskauksemme on Jumalan kirkkauden toivo.” (Room. 5:1,2).

Kelpaako tämä sinulle syntisistä viheliäisin? Minulle se jo kelpaa, vaikka kaikki tuntui aluksi aivan käsittämättömältä. Mutta täällä se elämän tie kulkee. Miksi siis yhä vaivaat itseäsi omalla orjuudellasi? Näet suuret syntisi, vaikka sinun pitäisi nähdä vertavuotava Kristus ristillä huutoineen: ”Se on täytetty”. Miksi siis rypeä omassa kurjuudessaan, kun saa katsella täydellistä autuutta Kristuksessa. Tämä on armoa, tämä on autuutta. Se on halpaa armoa, sillä se on ilmaista. Mutta juuri siksi se ei kaikille kelpaa. Huomaan, että muutamat lakihurskaat pitävät ylpeydessään Jumalan armoa rihkamana, mutta se on kuitenkin kaikkia maailmankaikkeuden rikkauksia arvokkaampi.

”Kuulkaa, kaikki janoiset! Tulkaa veden ääreen! Te, joilla ei ole rahaa, tulkaa, ostakaa viljaa ilmaiseksi, syökää, ottakaa maksutta viiniä ja maitoa! Miksi punnitsette hopeaa maksuksi siitä, mikä ei ole leipää, vaihdatte työstä saamanne palkan siihen, mikä ei tee kylläiseksi? Kuulkaa minua, niin saatte syödä hyvin, te saatte nauttia parhaista herkuista. Kuulkaa minua, tulkaa minun luokseni, kuulkaa, niin te saatte elää! Minä teen ikuisen liiton teidän kanssanne ja lupaan olla liittosani uskollinen, niin kuin olin uskollinen Daavidille.” (Jes. 55:1-3).

Tässä on lepo. Tässä on rauha. Ja sinä saat olla yltäkylläinen Jumalan sanan parhaista herkuista. Ikuisen Herran liittoon tässä meitä kutsutaan.

*”Mikä ainainen autuus ja riemu se on, Jeesus syntini kaikki kun kantoi.
Minut kurjan Hän irrotti kahleista maan sekä armonsa suuren antoi.”*
(Mika Piiparisen laulu: Mikä ainainen autuus).

Kovin helposti me saatamme menettää sen vapauden ja rauhan, joka saadaan, kun Kristus saa olla elämämme keskipisteenä. Siksi sanotaan: *”Vapauteen Kristus meidät vapautti. Pysykää siis lujina älkääkään alistuko uudelleen orjuuden ikeeseen. Te, jotka pyrite vanhurskauteen lakia noudattamalla, olette joutuneet eroon Kristuksesta, armon ulkopuolelle.”* (Gal. 5:1,4).

Vaatii kasvamista uskossa, että silloinkin, kun synty saa meidät vieteltyä pauloihinsa, pysymme järkähtämättä uskon tiellä. Kun syyllisyys kalvaa omaatuntoa, kun pimeyden voimat hyökkäävät valheineen ja syytöksineen kimppuumme, on pysyttävä lujina uskossa. Luimme äsken: *”pysykäämme järkähtämättä toivon tunnustuksessa, sillä hän, joka antoi lupauksen, on uskollinen”*. Herra on uskollinen. Aina on paettava hänen lupauksensa sanan alle. Muualla ei lepoa ole. Tämä ei aina ole helppoa. Uskolla on paljon vihollisia. Kun syyllisyys iskee, saamme aina, koko ajan ja joka hetki, paeta lupauksien turvaan:

”Jos me tunnustamme syntimme, niin Jumala, joka on uskollinen ja vanhurskas, antaa meille synnit anteeksi ja puhdistaa meidät kaikesta vääryydestä” (1. Joh. 1:9).

”...te olette käyneet Siionin vuoren tykö ja elävän Jumalan kaupungin, taivaallisen Jerusalemin tykö, ja kymmenien tuhansien enkelien tykö, taivaissa kirjoitettujen esikoisten juhlanjoukon ja seurakunnan tykö, ja tuomarin tykö, joka on kaikkien Jumala, ja täydellisiksi tulleitten vanhurskasten henkien tykö, ja uuden liiton välimiehen, Jeesuksen, tykö, ja vihmontaveren tykö, joka puhuu parempaa kuin Aabelin veri.” (Hepr. 12:18–24).

Aabelin veri huusi kosta, kun Kain oli surmannut hänet. Kristuksen veri huutaa armoa langenneille. Siksi Kristuksen veri on niin ihmeellinen. Pieni pisara tuota verta tekee sinut puhtaaksi ja pyhäksi ja vapauttaa sinut kaikesta synnistä ja saastaisuudesta. Vain tuo kallis ristinveri antaa sinulle vanhurskauden puhtaan vaateen, pesee sen ja valkaisee sen valkeammaksi kuin mikään valkoinen vaate maan päällä. Vain näin, puhtaanvalkealla vaatteella, voidaan seistä Jumalan tuomioistuimen edessä. Kaikki muut vaatteet ovat omiamme ja ovat sen tähden saastaisia. Kurjinkin syntinen kelpaa Herralle, jos syntisraukalla on oikeat vaatteet. ” *Iloitkaamme ja riemuitkaamme ja anta- kaamme kunnia hänelle, sillä Karitsan häät ovat tulleet, ja hänen vaimonsa on itsensä valmistanut. Ja hänen annettiin pukeutua liinavaatteeseen, hohtavaan ja puhtaaseen: se liina on pyhien vanhurskautus.* ” (Ilm. 19:7,8). Tämä vaate on Kristuksen vaimon häävaate. Se kuuluu kaikille usko-ville, jotka uskovat ja luottavat Kristukseen loppuun asti ja pitävät vaatteensa puhtaina. Ihmeellinen on uskonvanhurskaus, ihmeellinen on vanhurskauden vaate! Siihen pukeutunut on pyhä syntisenä-kin.

Tätä on uskonvanhurskaus. Se synnyttää meissä aivan uudenlaisen elämän vanhan sijaan. Vanhahan oli sitä, että pyrimme elämään kunnollisen ihmisen elämää ja ajattelimme siten kelpaavamme Jumalalle. Suuri osa ihmisistä ajattelee näin. Mutta uskonvanhurskaus saa aikaan Pyhän Hengen luomaa elämää.

Viivähdämme taas Paavalin jalkojen juuressa ja kuuntelemme häntä. Muutamia jakeita häneltä:

”Hengen luoma uusi elämä

Niin ei nyt siis ole mitään kadotustuomiota niille, jotka Kristuksessa Jeesuksessa ovat. Sillä elämän hengen laki Kristuksessa Jeesuksessa on vapauttanut sinut synnin ja kuoleman laista. Sillä kaikki, joita Jumalan Henki kuljettaa, ovat Jumalan lapsia. Sillä te ette ole saaneet orjuuden henkeä ollak- senne jälleen pelossa, vaan te olette saaneet lapseuden hengen, jossa me huudamme: ”Abba! Isä!” Henki itse todistaa meidän henkemme kanssa, että me olemme Jumalan lapsia.” (Room. 8:1,2;14–16).

Olemme nyt Jumalan lapsia, kun uskomme hänen Poikaansa, ja Jumalan Henki yhdessä oman henkemme kanssa todistaa sen totta olevan. Ei enää orjuutta. Ei lain orjuutta. Ei pelkoa. Saamme kuin lapset huutaa avuksi Taivaallista Isäämme. Hän on nyt meidän oikea Isämme: Abba! eli mei- dän perheemme Isä!” (nimi on Aramean kieltä, Jeesuksen äidinkieltä). Tämä suunnattoman suuri pelastus on nyt omamme, kunhan pysymme Herrassa ja hänen suuressa armossaan.

Jumalan rakkaus

”Mitä me siis tähän sanomme? Jos Jumala on meidän puolellamme, kuka voi olla meitä vastaan? Hän, joka ei säästänyt omaa Poikaansa, vaan antoi hänet alttiiksi kaikkien meidän edestämme, kuinka hän ei lahjoittaisi meille kaikkea muutakin hänen kanssansa? Kuka voi syyttää Jumalan va- littuja? Jumala on se, joka vanhurskauttaa.” (Room. 31–33).

Myös Jumalan rakkaus on tullut osaksemme, eikä mikään voi riistää meitä hänen käsistään. Mei- tä ei voi syyttää kukaan, eikä mikään, tässä, eikä tulevassa maailmanajassa.

”Pelastus on tarkoitettu kaikille

Kirjoittaahan Mooses siitä vanhurskaudesta, joka laista tulee, että ihminen, joka sen täyttää, on siitä elävä. Mutta se vanhurskaus, joka uskosta tulee, sanoo näin: ”Älä sano sydämessäsi: Kuka nousee taivaaseen?” se on: tuomaan Kristusta alas, tahi: ”Kuka astuu alas syvyyteen?” se on: nos- tamaan Kristusta kuolleista. Mutta mitä se sanoo? ”Sana on sinua lähellä, sinun suussasi ja sinun sydämessäsi”; se on se uskon sana, jota me saarnaamme. Sillä jos sinä tunnustat suullasi Jeesuksen

Herraksi ja uskot sydämässäsi, että Jumala on hänet kuolleista herättänyt, niin sinä pelastut; sillä sydämen uskolla tullaan vanhurskaaksi ja suun tunnustuksella pelastutaan. Sanoohan Raamattu: "Ei yksikään, joka häneen uskoo, joudu häpeään"." (Room. 10:5–11).

Ymmärrätkö, mitä tähän on kirjoitettu? Taas kerran sanottiin, että vanhurskaus, joka saadaan lakia noudattamalla antaa elämän. Mutta kuulumme jo edellisellä luennolla ja tälläkin: ettemme kykene pitämään koko lakia ja sen vuoksi se ei anna elämää, vaan kiroaa lainrikkajat. Mutta nyt puhumekin uudesta vanhurskaudesta. Puhumme uskonvanhurskaudesta. Meidän ei tarvitse ensinkään huutaa Jeesusta taivaasta luoksemme, tai että hän laskeutuisi syvyyteemme ja sieltä nousisi meitä auttamaan. Miksi ei tarvitse? Siksi, että hänhän on jo tullut! Hän on asettanut kaiken kohdalleen. Pelastus on täydellinen! *"..hän myös voi täydellisesti pelastaa ne, jotka hänen kauttaan Jumalan työ tulevat, koska hän aina elää rukoillakseen heidän puolestansa"* (Hepr. 7:25). Sana, jota me saarnaamme on uskon sana. Se sanoo, että hän on sinua lähellä. Tämä vanhurskaus on aina lähellä meitä. Se on jo suussamme ja sydämässämme. Heti kun tunnustamme Jeesuksen Herraksemme ja uskomme sydämässämme, että Jumala on herättänyt Poikansa kuolleista, me olemme osalliset iankaikkisesta pelastuksesta. Ei kerjäämistä, ei huokailua, ei toivetta paremmasta. Ei. Pelastus saadaan uskomalle se, mitä sana lupaa ja se on meidän. Mutta voi kauheaa: tämä juuri on ajassamme hukassa. Missä tästä asiasta kerskataan? Eipä oikein missään. Kerjääjiä on paljon. Ikuisia etsijöitä on paljon. Löytäjiä on vähän, koska uskon sanan julistajia on vähän. Siksi on niin paljon epäuskoisia, paljon murheen kantajia, paljon on masentuneita kristittyjä. Saarnaajat saarnaavat usein pelkkää hölynpölyä ja tyhjänäikaista. Mutta vielä lainaamme Paavalia: *"Sillä kirjoitettu on: "Iloitse, sinä hedelmätön, joka et synnytä, riemahda ja huuda sinä, jolla ei ole synnytyskipuja. Sillä yksinäisellä on paljon lapsia, enemmän kuin sillä, jolla on mies." Ja te, veljet, olette lupauksen lapsia, niin kuin lisä oli."* (Gal. 4:27,28; Jes. 54:1).

Ilo on tullut! Pelastus on tullut. Luemme Ilmestyskirjasta: *"Minä kuulin, kuinka taivaassa sanottiin kovalla äänellä: - Nyt on pelastus tullut, meidän Jumalallemme on kuninkuus ja mahti ja hänen Voidellullaan valta. Nyt on Syyttäjät syösty alas, tuo, joka meidän Jumalamme edessä syytti veljiämme päivin ja öin. He voittivat hänet, Karitsan veri ja heidän todistuksensa toivat heille voiton. He eivät säästäneet henkeään vaan olivat valmiit kuolemaankin. Iloitkaa siis, taivaat ja te taivaiden asukkaat! Mutta voi maata ja merta - Saatana on laskeutunut teidän luoksenne! Se on raivon vallassa, sillä se tietää, että sen aika on lyhyt."* (Ilm. 12:10–12).

Mitä nyt sanot? Eikö tämä ole ihmeellistä kuulla? Sinä pääset taivaaseen ja minä! Tämä on armoa! Tämä on pelastuksen riemua jo täällä ajassa. Jumalan Kristuksella, hänen Voidellullaan, on nyt valta. Hänellä on kuninkuus. Hänellä on kaikki valta taivaassa ja maan päällä. Jumalan Karitsan veri ja meidän todistuksemme toivat meille voiton. Saatana on raivoissaan, joten saamme pelätä henkeämme, jopa voimme menettää sen, mutta pelastus on meidän.

Jesaja-profeetta kirjoittaa: *"Ja siellä on oleva valtatie, ja sen nimi on "pyhä tie": sitä ei kulje saastainen; se on heitä itseänsä varten. Joka sitä tietä kulkee, ei eksy - eivät hullutkaan. Ei ole siellä leijonaa, ei nouse sinne raateleva peto; ei sellaista siellä tavata: lunastetut sitä kulkevat."* (Jes. 35:89). Tällainen on uskonvanhurskauden tie.

Kai sinä otat tämän ihanan lupauksen iankaikkisesta pelastuksesta vastaan? Vai oletko jo ottanut? Ihanaa, jos olet sen tien jo löytänyt! Se tie on "pyhä tie". "Lunastetut sitä kulkevat".

Sitten joku ehkä jo kyselee: eikö sitä pidä kilvoitellakin? Varmasti, aivan varmasti pitää! Siitä on puhuttu jo monilla luennoilla. Mutta älä nyt niin kovaa vahtia pidä. Mikään kilvoitus ei onnistu muuta kuin uskonvanhurskauden pohjalta. Ensin tulee olla täysi varmuus pelastuksen oikeasta perustuksesta, ennen kuin sille perustukselle voidaan rakentaa. Kilvoitus on aina uskonkilvoitusta. Ensin on siis usko ja sitten uskonkilvoitus. Jos perustus ei ole kunnossa, miten sille voidaan rakentaa kunnan rakennusta? Jeesus varoitti hiekalle rakentamisesta. Miten hän sanoikaan: *"Jokainen, joka kuulee nämä sanani ja tekee niiden mukaan, on kuin järkevä mies, joka rakensi talonsa kalliol-*

le. Alkoi sataa, tulvavesi virtasi ja myrskytuuli pieksi taloa, mutta se ei sortunut, sillä se oli rakennettu kallioperustalle. "Jokainen, joka kuulee nämä sanani mutta ei tee niiden mukaan, on kuin tyhmä mies, joka rakensi talonsa hiekalle. Alkoi sataa, tulvavesi virtasi ja myrskytuuli pieksi taloa, ja se sortui, maan tasalle saakka." "(Matt. 7:24–26).

Kristus ja hänen vanhurskautensa on ainoa peruskallio joka kestää. Joka sille rakentaa, rakentaa lujalle ja pysyväälle perustalle. Jonka perustusasiat eivät ole vahvalla pohjalla, rakentaa turhaan. Vankalle perustalle rakentava pelastuu, vaikka rakennus ei olisikaan oikein tehty. Kirjoitettu on: *"Perustus on jo laskettu, ja se on Jeesus Kristus. Muuta perustusta ei kukaan voi laskea. Rakennetaanpa tälle perustukselle kullasta, hopeasta, jalokivistä, puusta, heinistä tai oljista, aikanaan tulee ilmi, mitä kukin on saanut aikaan. Tuomiopäivä sen paljastaa: se päivä ilmestyy tulenliekeissä, ja tuli koettelee, millainen itse kunkin aikaansaannos on. Se, jonka rakennus kestää, saa palkan. Se taas, jonka rakennus palaa, kärsii vahingon. Itse hän tosin pelastuu, mutta kuin tulen läpi."* (1. Kor. 3:11–15).

Taidollisiksi sanotaan niitä, jotka ovat löytäneet uskonvanhurskauden tien, sille rakentaneet ja sinne muitakin opastaneet. Profeetta Daniel kirjoittaa näistä ihmisistä: *"Ja taidolliset loistavat, niin kuin taivaanvahvuus loistaa, ja ne, jotka monta vanhurskauteen saattavat, niin kuin tähdet, aina ja iankaikkisesti."* (Dan. 12:3).

Jotakin olemme tässä kuulleet elämämme tärkeimmästä asiasta: Kristuksen ja hänen vanhurskautensa tuntemisesta, uskonvanhurskaudesta. Tyhjiin tätä salattua aarreaittaa ei voi ammentaa, vaikka kirjoittaisi tuhat kirjaa. Mutta tämä kaikki saadaan omaksi uskomalla Jeesukseen, uskomme alkajaan ja täyttäjään. Maailma ei tätä vanhurskauden salaisuutta tunne.

Herra siunatkoon lukemisesi ja kuuntelemisesi. Saakoon se sijan sinun sydämessäsi.
Aamen.